

ISSN 2181-6883

PEDAGOGIK MAHORAT

Ilmiy-nazariy va metodik jurnal

1-son (2020-yil, fevral)

Jurnal 2001-yildan chiqa boshlagan

Buxoro – 2020

PEDAGOGIK MAHORAT
Ilmiy-nazariy va metodik jurnal
2020, № 1

Jurnal O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi huzuridagi OAK Rayosatining 2016-yil 29-dekabrdagi qarori bilan **pedagogika va psixologiya** fanlari bo‘yicha dissertatsiya ishlari natijalari yuzasidan ilmiy maqolalar chop etilishi lozim bo‘lgan zaruruiy nashrlar ro‘yxatiga kiritilgan.

Jurnal 2001-yilda tashkil etilgan.

Jurnal 1 yilda 6 marta chiqadi.

Jurnal O‘zbekiston matbuot va axborot agentligi Buxoro viloyat matbuot va axborot boshqarmasi tomonidan 2016-yil 22-fevral № 05-072-sonli guvohnoma bilan ro‘yxatga olingan.

Muassis: Buxoro davlat universiteti

Tahririyat manzili: O‘zbekiston Respublikasi,Buxoro shahri Muhammad Iqbol ko‘chasi, 11-uy
Elektron manzil: ped_mahorat@umail.uz

TAHRIR HAY’ATI:

Bosh muharrir: Adizov Baxtiyor Rahmonovich– pedagogika fanlari doktori, professor

Bosh muharrir o‘rinbosari: Navro‘z-zoda Baxtiyor Negmatovich – iqtisod fanlari doktori, professor

Mas’ul kotib: Hamroyev Alijon Ro‘ziqulovich – pedagogika fanlari nomzodi, dotsent

Xamidov Obidjon Xafizovich, iqtisod fanlari doktori

Begimqulov Uzoqboy Shoyimqulovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Mahmudov Mels Hasanovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Ibragimov Xolboy Ibragimovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Choriyev Abdushukur Choriyevich, pedagogika fanlari doktori, professor

Yanakiyeva Yelka Kirilovna, pedagogika fanlari doktori, professor (N. Rilski nomidagi Janubiy-G‘arbiy Universitet, Bolgariya)

Qahhorov Siddiq Qahhorovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Mahmudova Muyassar, pedagogika fanlari doktori, professor

Barotov Sharif Ramazonovich, psixologiya fanlari doktori, professor

Jabborov Azim Meyliqulovich, psixologiya fanlari doktori, professor

Sunnatova Ra’no Izzatovna, psixologiya fanlari doktori, professor

Kozlov Vladimir Vasilyevich, psixologiya fanlari doktori, professor (Yaroslavl davlat universiteti, Rossiya)

Morogin Vladimir Grigoryevich, psixologiya fanlari doktori, professor (Xakassiya davlat universiteti, Rossiya)

Belobrikina Olga Alfonsasovna, psixologiya fanlari nomzodi,professor (Novosibirsk davlat pedagogika universiteti, Rossiya)

Chudakova Vera Petrovna, psixologiya fanlari nomzodi (Ukraina pedagogika fanlari milliy akademiyasi, Ukraina)

Tadjixodjayev Zokirxo‘ja Abdusattorovich, texnika fanlari doktori, professor

Amonov Muxtor Raxmatovich, texnika fanlari doktori, professor

O’rayeva Darmonoy Saidjonovna, filologiya fanlari doktori, professor

Axmedova Shoira Ne’matovna, filologiya fanlari doktori, professor

Durdiyev Durdimurod Qalandarovich, fizika-matematika fanlari doktori, professor

Hayitov Shodmon Axmadovich, tarix fanlari doktori, professor

To’rayev Halim Hojiyevich, tarix fanlari doktori, professor

Mirzayev Shavkat Mustaqimovich, texnika fanlari doktori, professor

Mahmudov Nosir Mahmudovich, iqtisod fanlari doktori, professor

Bo’taboyev Muhammadjon To’ychiyevich, iqtisod fanlari doktori, professor

Bo’riyev Sulaymon Bo’riyevich, biologiya fanlari doktori, professor

Olimov Shirinboy Sharopovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Qahhorov Otabek Siddiqovich, iqtisodiyot fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), dotsent

Qosimov Fayzullo Muhammedovich, pedagogika fanlari nomzodi, dotsent

Jumayev Ulug’bek Sattorovich, pedagogika fanlari nomzodi, dotsent

ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ МАСТЕРСТВО
Научно-теоретический и методический журнал
№ 1, 2020

Журнал включен в список обязательных выпусков ВАК при Кабинете Министров Республики Узбекистан на основании Решении ВАК от 29 декабря 2016 года для получения учёной степени по **педагогике и психологии**.

Журнал основан в 2001г.

Журнал выходит 6 раза в год

Журнал зарегистрирован Бухарским управлением агентства по печати и массовой коммуникации Узбекистана.

Свидетельство о регистрации средства массовой информации № 05-072 от 22 февраля 2016 г.

Учредитель: Бухарский государственный университет

Адрес редакции: Узбекистан, г. Бухара, ул. Мухаммад Икбол, 11.

e-mail: ped_mahorat@umail.uz

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

Главный редактор: Адизов Бахтиёр Рахманович – доктор педагогических наук, профессор

Заместитель главного редактора: Навруз-заде Бахтиёр Нигматович – доктор экономических наук, профессор

Ответственный редактор: Хамраев Алижон Рузикулович – кандидат педагогических наук, доцент

Хамидов Обиджон Хафизович , доктор экономических наук

Бегимкулов Узакбай Шаимкулович, доктор педагогических наук, профессор

Махмудов Мэлс Хасанович, доктор педагогических наук, профессор

Ибрагимов Холбай Ибрагимович, доктор педагогических наук, профессор

Чориев Абдушукур Чориевич, доктор педагогических наук, профессор

Янакиева Елка Кирилловна, доктор педагогических наук, профессор (Болгария)

Каххаров Сиддик Каххарович, доктор педагогических наук, профессор

Махмудова Муяссар, доктор педагогических наук, профессор

Баратов Шариф Рамазанович, доктор психологических наук, профессор

Джаббаров Азим Мейликулович, доктор психологических наук, профессор

Суннатова Рано Иззатовна, доктор психологических наук, профессор

Козлов Владимир Васильевич, доктор психологических наук, профессор (Ярославль, Россия)

Морогин Владимир Григорьевич, доктор психологических наук, профессор (Абакан, Россия)

Белобрыкина Ольга Альфонсасовна, кандидат психологических наук, профессор (Новосибирск, Россия)

Чудакова Вера Петровна, PhD (Психология) (Киев, Украина)

Таджиходжаев Закирходжа Абдусаттарович, доктор технических наук, профессор

Аманов Мухтор Рахматович, доктор технических наук, профессор

Ураева Дармоной Сайджановна, доктор филологических наук, профессор

Ахмедова Шоира Негматовна, доктор филологических наук, профессор

Дурдыев Дурдымурад Каландарович, доктор физико-математических наук, профессор

Хаитов Шадман Ахмадович, доктор исторических наук, профессор

Тураев Халим Хаджиевич, доктор исторических наук, профессор

Мирзаев Шавкат Мустакимович, доктор физико-математических наук, профессор

Махмудов Насыр Махмудович, доктор экономических наук, профессор

Бутабоев Мухаммаджон Туйчиевич, доктор экономических наук, профессор

Буриев Сулаймон Буриевич, доктор биологических наук, профессор

Олимов Ширинбай Шарапович, доктор педагогических наук, профессор

Каххаров Отабек Сидикович, доктор философии по экономическим наукам (PhD), доцент

Касимов Файзулло Мухаммедович, кандидат педагогических наук, доцент

Жумаев Улугбек Саттарович, кандидат психологических наук, доцент

PEDAGOGICAL SKILLS
The scientific-theoretical and methodical journal
1, 2020

The journal is submitted to the list of the scientific journals applied to the scientific dissertations for **Pedagogic** and **Psychology** in accordance with the Decree of the Presidium of the Ministry of Legal office of Uzbekistan Republic on Regulation and Supervision of HAC (The Higher Attestation Commission) on December 29, 2016.

The journal is published 6 times a year

The journal is registered by Bukhara management agency for press and mass media in Uzbekistan.
The certificate of registration of mass media № 05-072 of 22 February 2016

Founder: Bukhara State University

Publish house:Uzbekistan, Bukhara, Muhammad Ikbol Str., 11.
e-mail: ped_mahorat@umail.uz

EDITORIAL BOARD:

Chief Editor: Ph.D. of Pedagogy, Prof. Bakhtiyor R. Adizov. **Deputy Editor:** Ph.D. of Economics, Prof. Bakhtiyor N. Navruz-zade. **Editor:** Ph.D., Asst. Prof. Alijon R. Khamraev

*Doctor of Economics Sciences Obidjan X. Xamidov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Uzakbai Sh. Begimkulov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Mels Kh. Mahmudov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Holby I.Ibrahimov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Abdurashid Ch. Choriev
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Yelka K. Yanakiyeva (Bulgaria)
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Siddik K. Kahhorov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof.M.Mahmudova
Ph.D. of Psychology, Prof. Sharif R.Baratov
Ph.D. of Psychology, Prof. Azim M. Jabbarov
Ph.D. of Psychology, Prof. Rano I.Sunnatova
Ph.D. of Psychology, Prof. Vladimir V. Kozlov (Yaroslavl, Russia)
Ph.D. of Psychology, Prof. Vladimir G. Morogin (Abakan, Russia)
Ph.D. of Psychology Sciences, Prof. Olga A. Belobrikina (Novosibirsk, Russia)
Ph.D. of Psychology, Vera P. Chudakova (Kiev, Ukraina)
Ph.D. of Technical sciences, Prof. Shavkat M. Mirzaev
Ph.D. of Technical sciences, Prof. Mukhtor R.Amanov
Ph.D. of Technical sciences, Prof. Zakirkhodja A. Tadjikhodjaev
Ph.D. of Philology, Prof. Darmon S. Uraeva
Ph.D. of Philology, Prof. Shoira N. Akhmedova,
Ph.D. of Physical and Mathematical Sciences, Prof. Durdimurod K. Durdiev
Ph.D. of Historical Sciences, Prof. Shadman A. Khaitov
Ph.D. of Historical Sciences, Prof. Halim H. Turaev
Ph.D. of Economics, Prof. Nasir M. Mahmudov
Ph.D. of Economics, Prof. Mukhammadjon T. Butaboev
Ph.D. of Biological Science, Prof. Sulaymon B. Buriev
Ph.D. of Pedagogical Science, Prof. Shirinboy Sh. Olimov
Ph.D. doctor of philosophy in economics Otabek S.Kahhorov
Ph.D. of Pedagogical Sciences, Prof. Fayzullo M. Kasimov
Ph.D. of Psychology Sciences, Prof.Ulugbek. S. Jumaev*

МУНДАРИЖА

МЕХМОНЛАРИМИЗ.....	7
О.С.Каҳхоров. Олий таълим муассасалари фаолияти самарадорлигини бошқариш йўналишлари	7
ПЕДАГОГИКА ВА ПСИХОЛОГИЯ	15
Ш.Х.Самиева, Т.В.Бутко. Научные тенденции в развитии творческого и креативного потенциала молодежи	15
Х.И.Ибраимов, Н. Фозиева Олий таълим муассасалари талабаларида толерант хулқ-атворни ривожлантиришнинг айрим назарий ва амалий масалалари.....	21
Н.И.Джумаева Вопросы развития познавательного интереса студентов в процессе преподавания русского языка.....	27
А.Ж.Айназарова. Из истории развития воспитательных систем детских оздоровительных лагерей и их положение на современном этапе.....	33
Ш.Нарзиев. Эффективность интерактивной игры в развитии знаний студентов	40
А.Султонов. Ўқувчиларда миллий гояни шакллантириш ижтимоий зарурият сифатида	45
А.Нусратов. XVI-XVII асрларда Бухоро хонлигига мактаб, тарбия ва педагогик фикрлар тараққиёти.....	50
Н. Н. Миржанова. Профессиональная компетентность учителя технологии.....	55
О.Мухидова. Компетенциявий ёндашув асосида бўлажак технология фани ўқитувчиларини тайёрлаш тизимини такомиллаштириш.....	57
О.А.Ҳамидов. Ахборот - таълим мухити шароитида олий таълим муассасаларида меҳнат муҳофазаси фани бўйича мультимедияли ўқитиш воситаларининг педагогик масалалари	61
Ш. Ф.Давронова. Таълим сифатини таъминлашда масофавий технологиялардан фойдаланиш имкониятлари	65
С.И.Камбарова. Қадриятлар – ахлоқий-эстетик тарбия омили сифатида	73
Н.Ачилов. Баркамол авлод тарбиясида ҳакимия таълимотининг ўрни	80
А.I.Kudratova. Zamonaviy ta’lim tizimida funksional savodxonlik masalasi	83
O. R.Ortiqov Bo‘lajak o‘qituvchilarda mafkuraviy imtunitetni rivojlantirish.....	86
ИҚТИСОДИЙ ТАЪЛИМ	92
А.З.Тожихўжаев. Акциядорлик жамиятларда корпоратив бошқарувни такомиллаштириш ва самарадорлигини ошириш.....	92
ТИЛ, АДАБИЁТ ВА ХОРИЖИЙ ТИЛЛАР	95
L.Jalilova, Y.Mokhina A sense of humor as an essential component of pedagogical optimism	95
В.Т.Бабаева. Мақолларнинг таълим жараёнидаги ўрни.....	100
М.Х.Давлатова. Аспектуалликнинг таркибий-семантик модели	104
Г.А.Исаева, Л.А.Туйлиева. Использование инновационных технологий (технологии метода проектов) в обучении русскому языку как иностранному	107
И.М.Тўхтаров, Ш.И. Турдиалиева. Педагог маҳоратнинг нутқий талаблари	112
АНИК ВА ТАБИЙ ФАНЛАРНИ ЎҚИТИШ МЕТОДИКАСИ.....	117
С.Қ.Қаҳхоров, М.И.Даминов, Ю.Жамилов. Ўқувчиларнинг муқобил энергияга оид компетенцияларини шакллантиришда дастурий таълим воситаларидан фойдаланиш	117
Т.Х.Расулов, З.Е.Мустафоева. Математика фанларини ўқитишда мустақил таълимнинг ўрни	119
Ч.Қ.Хайруллаев. Тиббий кимё фанини ўқитишнинг устувор йўналишлари	125
Г. Кадирова. Ўқувчиларнинг кимё фанига оид компетенцияларини шакллантириш.....	128
Д.С.Рўзиева. «Ёргулук қонунлари» мавзуси бўйича мультимедияли маъruzalarда компьютер технологияларидан фойдаланиш	133
N.N.Doniyorov. Matematika fanidan sinfdan tashqari ishlarni tashkil qilish	138
МУСИҚА ТАЪЛИМИ ВА ТАСВИРИЙ САНЬАТ	141
Д.И.Мамурова. “Винт чизиги” мавзусини ўтишда AutoCAD дастуридан фойдаланиб дарс самарадорлигини ошириш.....	141
С.С. Азимов. Бўлажак тасвирий санъат ўқитувчисини тайёрлашда касбий фанларни ўқитиш методикасини такомиллаштириш	145

С.И.Камбарова¹

Мазкур мақолада ёши авлод камолотида мустақил мутолаанинг ўрни, ўқувчиларда китоб мутолааси орқали таҳлил малакасини шаклантириши масалалари ёритилади. Шунингдек, ўзбекона урф-одат ва расм-русумлар (никоҳ тўйи, совчилик, нон ушатар, фотиҳа қилиши, куёв чорлар, келин-куёвлик даври, куёв товоқ, ойна кўрсатар, оёқ босди, келин салом, юз очди), миллий лиbosлар (эркаклар дўптиси), халқ амалий санъати намуналари (палак, ойнахалта), Ҳайит байрами ва мавсумий маросимлар (арғимичоқ учши, бойчечак сайли)ни Тогай Мурод ижоди мисолида ўрганишининг ўқувчилар маънавияти ва бадиий-эстетик тафаккурини юксалтиришдаги аҳамияти ҳақида сўз юритилади.

Калим сўзлар: мустақил мутолаа, таҳлил, анъана, қадрият, тўй, либос, дўппи, палак, сўзана.

В данной статье освещаются вопросы о роли самостоятельного чтения в совершенствовании молодого поколения, посредством чтения формирование у учеников навыков анализа, рассуждения. А также, речь идет о значении в повышении нравственности, творческо-эстетического мышления учеников изучения узбекских традиций, обычай и обрядов (никоҳ тўйи (свадьба), совчилик (сватование), нон ушатар (разламование хлеба), фотиҳа қилиши (сосватать), куёв чорлар (звать зятя), келин-куёвлик даври (период жениха и невесты), куёв товоқ (блюдо или чаша жениха), ойна кўрсатар (показание зеркала), оёқ босди (наступить на ногу), келин салом (Салам невесты), юз очди (открытие лица)), национальных нарядов (мужская тюбетейка), образцов народного рукодельного искусства (палак (паляк), ойнахалта (мешок зеркала)), праздника Ҳайит и сезонных церемоний на примере творчества Тогая Мурада.

Ключевые слова: самостоятельное чтение, анализ, традиции, ценности, свадьба, наряд, тюбетейка, паляк, сузане.

This article covers questions about the role of independent reading in improving the younger generation, through reading the formation of students' skills of analysis and reasoning. And also, we are talking about the importance in enhancing the moral, creative and aesthetic thinking of the students studying Uzbek traditions, customs and ceremonies (Nico tee (wedding), saucily (matchmaking), non ushatar (razumevanje bread), fotia llich (to marry off), Cueva of collar (call son), Kelin-cevlik devri (the period of the bride and groom), Cueva Tova (a dish or bowl of the groom), oyna crater (reading mirrors), OE body (come on foot), Kelin Salom (bride's-Salam), SW of ocdi (opening face)), national costumes (men's skullcap), folk handmade art (Palak (Palak), oinakhalta (mirror bag)), Hayit holiday and seasonal ceremonies on the example of creativity Toga Murad.

Key words: independent reading, analysis, traditions, values, wedding, outfit, skullcap, palyak, suzane.

Ўзбек адабиётида ўз услуби ва ўз овозига эга ижодкорлардан Тоғай Муроднинг аждодлар бадиий тафаккури сарчашмаси – миллий қадриятлар, фольклор дурдоналари билан ижодий озиқлантирилган асарлари бетакрор халқчиллиги билан ажralиб туради. Жумладан, “Юлдузлар мангу ёнади”, “От кишнаган окшом”, “Отамдан қолган далалар”, “Ойдинда юрган одамлар” каби асарлари халқона қадриятлар юксак даражада акс эттирилганлиги билан китобхонни ўзига жалб этади. Чунончи, унинг “Ойдинда юрган одамлар” қиссаси қаҳрамонлар характеристи, турмуш тарзи мисолида миллат рухияти ва дунё қарашини ёритишда азалий удумлар, халқ ижодиёти намуналаридан фойдаланганлиги билан дикқатга сазовор.

Тоғай Мурод ижодини, хусусан, “Юлдузлар мангу ёнади” қиссасидан бобларни ўрганиш умумий ўрта таълим мактаблари 6-синф “Адабиёт” ўкув дастурида режалаштирилган бўлиб, ўқувчилар ўзбек кураши, Сурхон воҳаси полvonларининг маънавий қиёфалари, халқнинг турмуш тарзи, орзу-интилишлари билан яқиндан танишиш имконига эга бўладилар [8; 92-б.].

Адибнинг ўкув дастурида ўрганилиши режалаштирилмаган бошқа асарлари юзасидан алоҳида машғулотлар ташкил этилиши мутолаа воситасида ўқувчиларнинг ўзбек халқи маданияти, миллий қадрият ва анъаналарига бўлган қизиқишлиарни орттиришга замин яратади. Бинобарин, мустақил мутолаага асар тавсия қилиш ва машғулотларни ташкил этишда таълимнинг узвийлигини белгилаш имконини берувчи концептуал тамойилга ёндашмоқ мақсаддга мувофиқ. Бунда айнан бир ёзувчи ижоди таълимнинг турли босқичларида ғоявий-бадиий мундарижаси, тасвир услубининг ўзига

ПЕДАГОГИКА ВА ПСИХОЛОГИЯ

хослиги, образлар тизими, шунингдек, жанрий хусусиятлари ва композицион тузилиши аста-секин мураккаблаштирган ҳолда тақдим этилиши мумкин.

Ўқувчиларнинг шахсий кузатишлари, ҳаётий тажрибалари ва ёш хусусиятиларидан келиб чиқиб, умумий ўрта таълим мактабларининг 11-синфида адиднинг “Ойдинда юрган одамлар” қисаси мустақил ўқишига тавсия этилиши ўзбек халқининг асрлар давомида шаклланган қадриятлари ва маданийи ҳакидаги тасаввурларини шакллантиришда долзарб аҳамиятга эга.

Асарни ўрганиш ўйлани танлаш ўқувчиларнинг билим даражаси, таҳлил тажрибаси, кўзланган мақсад, ўрганилаётган мавзунинг адабиётшунослик нуқтаи назаридан долзарблиги сингари масалаларнинг бутун бир мажмуаси билан асосланади. “Ўқиши муаммоси, китобхонликни, китобхон маънавий оламини шакллантириш муаммоси ҳанузгача энг долзарб илмий муаммо бўлиб қолар экан, – деб ёзади рус олимаси О.Ю.Богданова, – методика фанида бадиий матнни яхлит идрок этишни, уни чукур шарҳлашни, ёзувчи поэтикасини англашни таъминладиган иш усулларига устунлик бериш давом этаверади. Адабий таълимдаги асосий компонент асарни ўкиш ва ўрганиш, уни шарҳлаш дейилиши тасодифий эмас” [1; 13-б.].

Таҳлил усулларини танлаш осон иш эмас. У кўпроқ адабий турга боғлиқ. Лирика эпик асарга, драма эпостга қараганда турлича таҳлил усулларини такозо этади. Таҳлил “...бадиий матнни ўқиши жараёнида ўқитувчининг изоҳи шаклида ҳам, асарни деталлаштириб кўздан кечириш шаклида ҳам, қаҳрамонларни тавсифлаш ёки тасвирий ифода воситаларини аниқлаш шаклида ҳам бўлиши мумкин... Чукур маънодорлик адабий таҳлилнинг энг биринчи ва асосий шартидир. Таҳлилнинг ҳамиша маълум мақсадга қаратилиши унинг шакли ва мазмунини белгилайди” [6; 21-б.].

Таҳлил асарни тушуниб ўқишини, мутолаа жараёнида китобхон қалбида ранг-баранг туйгулар уйғотиш ва эмоционал кайфиятни янада жонлантиришни ҳамда ижодкор мақсадини матндан ажратмаган ҳолда ёритиш вазифаларини адо этади. Таникли методист К.Йўлдошевнинг фикрича, мукаммал ва тугал таҳлилнинг бўлиши мумкин эмаслиги, унинг шахсий мулоҳаза характерида бўлиши, санъат ҳодисаларига борлиқнинг нусхаси сифатида қараш нотўғрилиги, тизимлилик, тарихийлик ва эстетик асосларнинг устуворлиги бадиий таҳлил таянадиган асосий тамойиллар сирасига киради ва амалда шу асосда иш кўрилса, кўзланган натижа кафолатланади [9; 54–60-б.]. Шу боис таҳлил босқичларини қўйидагича белгилаш мумкин:

- белгилangan вақт мобайнида қисса матнининг тўлиқ мутолаа қилиниши;
- таълим мақсадларига эришишда вазифалар пухта белгиланиши;
- маҳсус топшириклар тизими ишлаб чиқилиши;
- асарда тасвирланган удумлар тарихи, мазмун-моҳияти билан танишиб чиқилиши;
- ўзбек миллий либослари ва амалий санъат намуналарига доир видеотасвирлар тайёрланиши;
- ўзбек маросимларига ишланган фильмлардан лавҳалар асосида слайдлар тайёрланиши;
- синф хонаси палак, сўзана, куроқ, кашталанган белбоғлар билан шарқона услубда безатилиши;
- миллий матолар ва либослардан кўргазма ташкил этилиши ҳамда юқорида қайд этилган усуллар ўз ўрнида қўлланилиши ва ҳоказо.

Асарни ўрганиш жараёнида ўқувчилар удум ва анъаналар инсон бадиий тафаккури, энг асосийси, турмуш тарзининг юксак ифодаси эканлигини англаб этишлари мухим ҳисобланади. Таникли методист А.Зуннуновнинг таъкидлашича, “Ўқувчидан ҳаётни, ҳаётий воқеа-ҳодисаларни билиш, одамлар ва уларнинг руҳиятини англашга эҳтиёж туғилиши билан адабиётни англашга қизиқиши пайдо бўлади. Ўқитувчи бадиий асарни ўқитиши орқали ўқувчиларда пайдо бўлган ана шу қизиқиши ривож топтиради, уларни санъат оламига олиб киради, ёши, билим даражасини олган ҳолда, бадиий дидини ўстиради” [2; 87-б.].

Машғулот аввалида ўқувчилар дикқатига ақиқа, бешик, суннат, мучал ва никоҳ тўйлари билан алоқадор расм-русумлар акс этирилган фильмлардан тайёрланган панорамик тасвирлар ҳавола этилади. Ишчанлик вазияти шу тариқа ҳосил қилинганидан сўнг қиссани матнга боғлаб таҳлил қилишга киришилади.

Ўқувчи матн билан мулоқотга киришган дастлабки дақиқалардан бошлабоқ уни чуқурроқ тушуниш сари қадам қўяди. “Матн мазмунини тушуниш эстетик кечинмалар билан бирлашиб, аналитик-синтетик фаолиятни ифода этади, бадиий идрокка туташади. Ўқувчи асар мазмунини тушуниб ўқишига ҳаракат қилгандা, ўзи эсда олиб қолаётган нарсаларнинг аниқ бўлишига интилади. Бадиий идрок жараёни келиб қўшилганда эса мазмун муайян ўзгаришлар билан қабул қилинади. Адабий тайёргарлик кўраётган ўқувчи аста-секин ана шу даражани эгаллай бошлайди” [3; 29-б.].

Асар мазмун-моҳияти мантиқий тафаккур, эмоциялар уйғулигига адабий матн жозибаси ва нафосатини туйиш, ахлоқий тарбия таъсирини англаш самараси ўлароқ ўзлаштирилади. “Аслида китобхон ҳам ёзувчи сингари ижодкор, – деб ёзади С.Матчонов. – У асар мутолааси жараёнида

муаллиф фаолиятини тақрорлаш йўлидан боради. Ёзувчи ижодининг мураккаблиги шундаки, у хаёлида туғилган ғояни адабий қаҳрамонларнинг хатти-ҳаракати, курашлари мисолида конкретлаштираса, китобхон унга тескари – адабий қаҳрамон хатти-ҳаракати, курашлари тасвиридан умумий хуносалар чиқариш йўлини тутади” [6; 49–50-б.].

Таҳлилинг дастлабки босқичида ўқувчилар эътибори фарзандсизлик муаммоси қисса сюжетида мустаҳкам ўрин эгаллаши, асар қаҳрамонлари Қоплонбек ва Оймомонинг йиллар давомида фарзанд кутиб, сабр-бардошлари ҳаёт оташларида тобланганланлиги, қаҳрамонлар турмуш тарзи мисолида ўзбек удумларининг бетакрор ва яхлит композицияси яратилганлигига қаратилиши мақсадга мувофиқ.

Таҳлил мақсади бу жуфтликнинг никоҳ тўйлари дебочаси – анъанавий **совчилик** удумига эътибор қаратишдан бошланишини тақозо этади. Ёзувчи барча таомилларнинг ўз ўрнида адо этилиб, қиз томоннинг розилиги олингач, совчиларнинг **белқарс** ўраб қайтишига алоҳида урғу беради. Ўзбекларда ёшларнинг унаштирилганлиги элга “**Нон ушатар**” маросимини ўтказиш орқали билдирилади. Келин-куёв азиз неъмат каби эъзозлансин, насибалари бутун бўлсин, қўша қарисин деган эзгу ниятда бир жуфт нон синдирилади. Қиссада ўқтам йигит Қоплонбекнинг сулув қиз Оймомо билан унаштирилиши миллат маънавиятининг ёрқин кўзгуси мисолида қаламга олинади.

Нонни фақат бир никоҳли одам синдириши маросимнинг қатъий шартларидан саналиши, тўйга етказсин дея ўртасидан тенг иккига бўлинган нондан даврадагиларга ва келин-куёвга ҳам бир бурдадан улашиб чиқилиши, куёв томондан қизнига **фотиҳа тўйи** (кўй, ёғ, гуруч, мева-чева ва қанд-қурслар), бир муддат ўтиб **тўққиз-тўққиз** (кўйлак, кўрпа-тўшак тикиш учун мато ва пахта) юборилишига оид тасвиirlар халқ удумларининг ижтимоий моҳияти теранлигидан далолат беради.

Барча замонларда ҳам келин-куёвнинг иззат-икромни билиши, ўз қадр-кимматини сақлаши кишилар дикқат-эътиборида бўлган. Илгарилари, жумладан, Хоразмда келин камида бир йилгача қайнота-қайнонасига юзини кўрсатмай юрган бўлса, куёв ҳам ўз навбатида “**Куёв чорлар**”гача келиннинг яқинларига рўбарў келмасликка ҳаракат қилган. Ориятли йигитлар уятга қолмаслик учун турли синовларга пухта ҳозирлик кўришган. Қаҳрамонимиз Қоплонбек ҳам қайлигининг қариндошлари олдида одоб сақлайди, улардан узокроқ юришга, давраларда юзма-юз ўтирмасликка, кўзларига тик қарамаслик удумига амал қиласди.

Келин-куёвлик даври Қоплонбек тимсолидаги ўзбек йигитларида ёшлиқдан шакллантирилган андиша, ғуур, ор-номус каби ахлоқий сифатларни имтиҳон қиласди. Белгиланган кун келиб таклиф этилган қизлар Оймомонинг, йигитлар эса Қоплонбекнинг уйларига йиғилишади. Таомилга кўра, келин тарафидан “**Куёв товоқ**” – маҳсус тайёрланган тансиқ таомлар ҳамда дамланган палов қозони билан куёв жўраларга жўнатилади. Қуда томон овқатларни тановул қилиб бўлишгач, келинга аталган ўз совға-саломларини олишиб, қизнига келишади. Ёшлар ўйин-кулгу билан нишонлаган “**Бозор кечаси**” тантанасига энг масъулиятли ва ҳаяжонли “**Никоҳ ўқиши**” маросими уланиб кетади.

Қоплонбек ва Оймомога никоҳ ўқиласди. Келин-куёв умрбод бирга бўлишсин, ҳеч қачон ажрашиб кетмасин деган мақсадда никоҳ ўқилиш жараёнида ўғлининг елкасига ёпилган бекасам тўн устидан онаси учлари туғилмаган ип ўтказилган ингани ўтказиб-ўтказиб олади. Фарзандининг увалижували, ризқ-рўзли бўлиш истагини эса Қоплонбек боши узра бир ҳовуч буғдой уруғларини сочиш орқали адо этади.

Таҳлилинг навбатдаги босқичида келин-куёвнинг бир-бирларига умрбод вафодор ёр бўлиш, ўғил-қизлари кўп бўлишини истаб қилган аҳдлашувлари ҳамда вояга етказган ота-оналарига миннатдорчилик рамзи бўлган “**Ойна кўрсатар**” удумига урғу берилади:

“*Ит гиришлатар, Кампир ўлди, Соч сийпатар, Кўл ушлатар бўлди.*

Ойна кўрсатар баридан-да завқли бўлди, баридан-да гаштли бўлди!

Кайвони аёл келин-куёвга ойна тутди. Келин-куёв юзларини ойнадан олиб қочди. Келин қараса, куёв қарамади, куёв қараса, келин қарамади!

Кайвони аёл келин-куёв бошини ёнма-ён ушлади. Юзларини ойнага қаратиб турди. Бир-бiri билан айтшишмаганларига-да қўймади!

Куёв келин акси билан, келин куёв акси билан пичирлашиб айтишиди...” [7; 228-б.]

Шу ўринда ўқувчилар эътиборини “Оёқ босди” удумига қаратиш орқали ёшларда, хусусан, йигитларда эрқак киши жуфтининг оёғини босган кунидан бошлабоқ унинг ҳаётига масъуллигини ўз зиммасига олиши билан боғлиқ бурч, даҳлдорлик ҳислари ҳам шакллантирилиши қўзда тутилади.

“**Оёқ босди**” – шундай қизикарли удумлардан биридир. Гўшангода келин ёки куёвдан қайсинаси биринчи бўлиб жуфтининг оёғини босиб олса, ўша оиласда умр бўйи устун бўлади, деб хисобланган. Бу удумни эпчиллик ва чапдастлик билан адо этган Қоплонбек жўралари томонидан ғолиб саналади.

ПЕДАГОГИКА ВА ПСИХОЛОГИЯ

Илгарилари күёвникига олиб кетилаётган келиннинг йўлини ҳали уйланмаган йигитлар арқон ёки таёклар билан тўсиб қўйиш одати бўлган. Тўсиқдан ўтказиб юборишлари эвазига келин тарафдан бирор нарса талаб қилинган. Асарда янгалари йигитларга Оймомо тўқиган дастрўмлардан биттадан улашиб чиққанидан сўнггина келиннинг йўли очилади. “Йўл тўсиш” деб номланган бу удум ҳозир ҳам Хоразм, Сурхондарё ва Қашқадарё вилоятларида сақланиб қолган.

“Ўрта Осиё халқлари орасидаги турли маросимларда, баъзи удумлар юзасидан шам ёқиб қўйиш, тўйларда гулхан ёкиб, унинг атрофида базм уюштириш, келинни кўчага гулхан ёкиб, унинг атрофида бир айлантиргач, уйга олиб кириш; чавандозларнинг катта гулхан алансидан сакраб ўтишлари, йўргакланган чақалоқни гулхан устидан у ёқ бу ёкка отиб олиш ва бошқа анъаналар ҳам зардуштийликнинг ҳамон сақланиб келаётган удумларидандир. Бу қуёш ва оташни муқаддас билингани натижасидир” [10; 8-б.].

Куёв уйига келин келади. Янги оила ҳар хил инс-жинслар, ёмон назарлардан сақлансин, деган мақсадда дарвоза олдига ёқилган гулхан атрофида уч марта айлантирилади. Кўнгиллари оқ бўлсин деган ниятда келин ва қудаларнинг юзларига ун сепилади.

Ўзбек удумлари устида изланишлар олиб борган олим Маҳмуд Сатторнинг таъкидлашича, никоҳ тўйидан кейин ўтказиладиган “юз очди”, “келин салом”, куёв томон, маҳалла аёллари ва қизларининг “келин кўрди”га келишлари каби маросимлар “халқимизнинг жўмард табиати, қўли очиқлик одати, тўкин-сочин, эркин ҳаёти мазмунидан келиб чиқкан” [4; 106-б.].

“**Келин салом**” маросимида Оймомо дастлаб останага, сўнгра қайнота-қайнона ва тўйловчиликнинг эгилиб-эгилиб салом қиласиди. “Келин салом” кўшиғидаги “ҳар бир сўз (мисра) бир вақтнинг ўзида бирор шахс, нарса, хусусиятларнинг белгиси бўлиши билан бирга кишилар ўртасидаги ўзаро алоқаларнинг ҳам рамзий талқинидир” [5; 55-б].

Тўйнинг эртаси куни тонг саҳарлаб турган келин аёллар ҳамроҳлигига ўчок-қозон билан таниширилади, ун-ёғ билан боғлиқ удумлар адо этилади. Шу уйга содик бўлайин, деб ит товоғига овқат қуйилади. Ёниб турган оловга мой томизилади. Бу унинг баҳтли бўлиш ниятини билдиради. Невара-чеварали бўлиш истаги эса қўлига ёш болани олиши билан изҳор этилади.

Қиссада “**юз очди**” маросими қайин укаси бориб Оймомо юзидағи рўмолни тортиб очиши билан изоҳланади. Демак, никоҳ маросимлари таркибидағи урф-одат ва расм-руsumларнинг ҳар бирида аждодларимизнинг оилани муқаддас билиши, уни ёмон кўзлардан асраб-авайлаши йўлидаги эзгу мақсад ва интилишлари намоён бўлади.

Машғулотнинг навбатдаги босқичи ўзбек халқининг маънавий қиёфасини белгиловчи омиллардан ҳисобланган – матолар, либослар ва амалий санъат намуналари таҳлилига бағишлиданади. Адаб ўзбек аёлларининг зебу зийнатлари, рўмоллари, атласу адреслари ва келинлик либосларини мадҳ этиш қатори эркакларнинг миллий кийимларини ҳам ўзгача завқ-шавқ билан таърифу тавсиф қиласиди.

Камалакнинг турфа ранглари матоларда товланади. Довруғи етти иқлимга атлас бўлиб таралади. Ўзбекнинг номини дунёга машҳур қиласиди. Атлас – келинчак кўрки. Ҳеч бир ўзбек қизи йўқки, байрам ва тўйларда Марғилон хонатласи, Гулномозшом, Саккизтепкилик, Шодиқара, Самарқанд оқшоми каби атласлардан кўйлак киймаган, келинлик сарпосига атаб сандигининг бир четига атлас матосини ташламаган бўлсин. Қаҳрамонимиз Оймомо ҳам бундан мустасно эмас.

Анъанага қўра, никоҳ кунида келин-куёв маҳсус кийимларда ҳозир бўлишади. Либослар йигит-қизнинг ўзлигини, маънавий қиёфасини акс эттиради. Чимилдиққа қадам қўйган Оймомо юзини оппоқ ҳарир, бошини шойи рўмол, эгнини бекасам камзул ва атлас кўйлаклар безайди. Пешонасида ял-ял ёнган жимжимадор тиллақоши, кулоғидаги ҳалқа балдоқлари, қўкрагидаги кумуш зебигардонлари келинчакка зеболик баҳш этади.

Бошида қўконча дўппи, елкасида бекасам тўн, белида шойи белбоғ ва оёғида ғарчиллама баланд пошнали этиқда Қоплонбек янада кўркамлашади. Эгнидаги либоси куёвнинг табиатан мард, танти, чапани ва қатиъатлилигидан далолат беради.

Халқимиз орасида эркак кишининг ғуури ва диёнати унинг дўпписида эканлиги ҳақидаги ривоятлар юради. Дўппи эркаклар учун зарур бош кийим. У бошни қишида совуқдан, ёзда иссиқдан сақлайди. Европа минтақасидаги кўпгина халқлар ҳам дўппи кийишади. Мазкур бош кийим номланиши туркийча “тюбе” – тепа, уст сўзларидан келиб чиқкан. У нафақат Ўзбекистонда, балки Туркия, Ироқ, Покистон, Хиндистон, Афғонистон ва Хитой каби давлатларда ҳам кенг тарқалган. Дўппиларга улар яратилган шаҳарлар номи кўшиб айтилган: “Чуст дўппи”, “Қўқон дўппи”, “Шаҳрихон дўппи”, “Гилам (Шаҳрисабз) дўппи” ва бошқалар. Дўппида тўрт томон борлигига ўзига хос маъно мужассам. Бу дунёning шимол, жануб, шарқ ва ғарб томонлари бирлашуви тимсоли.

Бу бош кийимни юртимизда дўппи, каллапўш, қалпоқ каби номлар билан ҳам аташади. Дўппини бошдан ечиб отиш ҳақорат деб тушунилган. Самарқанд ва Бухорода унга “давлати сар”,

яъни “бошнинг давлати” сифатида қарашади. Шу боис дўппини кимгадир ҳадя қилиши молдавлатидан воз кечиш билан баробар деб ирим қилишган.

Ривоятларга кўра, энг кўп тарқалган дўппи безаги “калампирнусха” – поклик, кўз тегмаслик; “пат бойлами, кушлар” тасвири – донишмандлик, оқиллик; “бодом” – ҳаёт ва унумдорлик рамзи. Халқимиз “илонизи” нақшини тумор сифатида билишади.

Дўппининг тепа қисмидаги тўртта гул эркаклар саломатлигини тўрт томондан химоялаб тураркан. Четларидағи ўн олти гул эса дўппи соҳиби ёки соҳибасининг оиласи катта ва аҳил бўлиши истагини билдирад экан. Оқ матога оппок ипак билан безак берилиши эркаклар қалби поклиги рамзи саналади.

Қадимда қизлар зардевор, сўзана, кирпеч, гулқўрпа ва қуроқларни ўzlари тикишган. Тўқилган рўмолчалар, сочиқлар, дўппилар ва белбоғларга меҳр билан гуллар солишган. Ўзбек қизларнинг истеъдоди, ақл-заковати, дид-фаросати улар тиккан рўзгор жиҳозларида кўзга ташланган.

“Келин чимилдиқда тик турди. Чимилдиқ бодичида ўн саккиз хил келинлик кийими терилди. Деворларда ойнахалталар, чойхалталар бўлди, зардеворлар, сўзаналар бўлди... Бари келин иши бўлди!” [7; 238-б.]

Момоларимиз уйларини палак, сўзана, дорпеч, кирпечлар билан безашларида ажиб маъно бор. Ўқувчиларда муайян тасаввур ҳосил қилиш учун келинчаклар хонаси деворларини зийнатлаган палак, унга нақшланган гуллар ва ранглар жилоси ҳақида маълумот бериб ўтилиши ҳам мақсадга мувофиқ.

Палак тикиш – момомерос удум. Аслида “палак” – “фалак” сўзидан олинган бўлиб, коинот ва заминнинг ўзаро муштараклиги маъносини ифодалайди. Палаклар атрофига тикилган ой тасвирида оламнинг ёруғ жамоли маъноси мужассам. Ҳаёт ва тириклик рамзи яшил, зангори, пистоқи рангларда жилоланган. Сўзаналар ҳошияларидаги нилоби “илон” нусхалар инсонни, оилани, уйни қўриқловчи нажоткор тимсол. Хонаданларга файз-у шукух, тароват бахш этувчи сўзана ва палаклар гулидаги рангларда ҳаётга муҳаббат, гўзалликка ташналик акс этган.

Ҳам иш куроли, ҳам уй деворларига безак вазифасини ўтовчи кашталанган чойхалта-ю ойнахалталар, ипдан тўқилган тузликлар ҳақида бугунги кунда барча ҳам яхши билмаса керак. Ўқувчидаги ойнахалтанинг вазифаси нимадан иборат, у қандай тикилади деган савол туғилиши табиий.

Қадимда момоларимиз игна, ип, ғалтак, антишвона, қайчи каби рўзгор анжомларини ёш болаларнинг қўли етмайдиган жойларда, яъни деворга илинган ойнахалталарга солиб қўйишган. Тўртбурчак шаклдаги ойнахалта ва астари учун қалин, пишиқ, чидамли ва ювгандага ранги чиқмайдиган газлама танланган. Унинг устки қисмига шойи ипаклардан турфа нақшлар солинган. Шокилали попуклар йигирилиб, четлари бирлаштирилган. Хонадонларни ёмон қўзлардан асрайди, деган маънода тўртала бурчагига сувмунчоқ, қўзмунчоқ ва туморчалар чатиб қўйилган.

Ойнахалтани узунасига тенг иккига бўлиб, астарининг ичидан билинтиrmай тикилган. Унинг биринчи қисмida аёлларнинг пардоз ашёлари, иккинчи қисмida эса рўзгорга зарур бошқа майдачудаляр сақланган. Ойнахалтанинг нафис безаклари уйга кўрк бериш баробарида шу хонадондаги қизлар ва келинчаклар нечоғлик ораста, саранжом-саришта, уқувли ва чевар эканлигидан далолат берган. Қизларнинг келинлик сарпосига атаб, албатта, ойнахалта тикиш анъанаси бугунги кунда Бухоро туманида сақланиб қолган.

Қиссада Қурбон ва Рамазон айёмлари билан боғлик мўмин-мусулмонларнинг бир-бирларини муборакбод этиши, ўзларига оро бериши, янги либослар кийиши, қурбонликлар қилиши, рўза тутиши, Лайлут ул-Қадр кечасини кутиши, ўтганларнинг қабрларини зиёрат этиб, марҳумлар ҳақига дуолар ўқиши, ҳайитликлар улашиши каби расм-руссумлар маълум мақсад билан келтирилади. Жумладан, асар руҳиятига кўтаринкилик ва жозибадорлик бахш этган қўйидаги удумнинг тагзаминида қандай ҳаётий ҳақиқат мужассамлигига дикқат қилайлик:

“Ҳайитда улкан ҳовуз бўйида жийноқ бўлди.

Жийнокда нишолда, нўхат сотди, ҳолва, писта сотди.

Болалар лойшувиллак чалди, сибзиқ чалди...

Теварак томларда ҳолва еб ўтириш ҳайитловчилар ҳалинчак томоша этди.

...Шунда, Оймомо ҳалинчаклади.

Солланиб-солланиб бир учди, бир учди-е! Гир айланиб кетайин деди...” [7; 234-бет].

Хўш, “Ҳалинчак учиш” қандай удум?

Бу саволга мазкур удум замирига сингдирилган маънони изоҳлаш орқали жавоб бериш мумкин.

“Ҳалинчак (арғимчоқ) учши” удумида эзгу тилаклар ижобатига ишонч тўйгулари яширинган. Илгарилари қиз-жуонлар, ҳатто ёши улуғ момолар ҳам байрам сайилларида азим

ПЕДАГОГИКА ВА ПСИХОЛОГИЯ

дараҳтлар шохларига солинган ҳалинчакларда учишган. Улар аргимчоқ учган одамнинг йил давомида билиб-бilmай қилган гуноҳлари тўкилади деб ният қилишган. Турмушга чиқмаган қизлар, фарзанд кутаётган келинчаклар орзулари рўёби истагида ҳалинчакни янада баландлатиб учишга уринишган.

Ойномонинг ойдин орзулари ҳалинчак билан ҳаволаниб осмонлар сари кўтарилади. Кейинчалик фарзанд кўриш ушалмас армонга айланишини хаёлига келтиргмаган масъума қиз Яратгандан бир этак ўғил-қизларнинг ота-оналари бўлишлари истагида аргимчоқ учган бўлса не ажаб?

Энди асардаги яна бир азалий, навбаҳорий удум “Шукроналик анъанаси” деб номлашга арзигулик бир қадрият таҳлилига ўтсак. Наврӯз сайлида ёш болалар териб келган бойчечакларни кафтлари орасида эъзозлаган отахон ва онахонлар дилида Яратганинг яна бир баҳорга етказганига, умрига умр кўшилганига шукроналик хисси жўш уради. “Омонлик-омонлик” дея кўклам даракчисини кўзларига суртадилар.

Она диёримиз худудидаги маросимларнинг энг севимлиси гулларга бағишлиланган сайллардир. Қадимда баҳор келиши билан болалар чучмома, бинафша, қоқигул, ялпиз, қўзиқорин чиқишини, толбаргак очилиб, барг ёзишини интиқлик билан кутишган ва уни байрам сифатида нишонлашган.

Бухоро ва Хоразмда “Қизил гул сайли”, Тошкент ва Фарғонада “Лола сайли”, Наманганда “Гул сайли”, Чуст ва Сурхон воҳасининг Денов худудларида “Сумбула сайли” ва бошқа жойларда “Бойчечак” сайли ўтказилади. Бугунги кунда “Гуллар байрами”ни ҳар йили август ойида ўтказиш республикамизнинг Наманган вилоятида анъанага айланиб қолган.

Эрта баҳорда тўп-тўп ёш болакайлар кир-адирлар бағридан бойчечак ахтаришган. Ким биринчи бўлиб излаб топса, баҳтли саналар экан. Гулни яқин кишиларига тухфа этиш баробарида кўнгилларга бир олам шодлик ва меҳр-муҳаббат ҳам улашилган.

Кўлларида бойчечак тутган болажонлар уйма-уй юриб кўклам ташрифидан кўнгилларни хушнуд айлаган. Хушхабардан диллари яйраган қишлоқ аҳли келаси йилни соғ-саломат қарши олишни ният қилишиб, болаларга турли шириналлар тортиқ қилишган.

Халқимиз орасида бу неъматни кўрган кишининг остонасидан яхшилиқ, қалбидан қувонч аримайди, ёмонликлар ундан нари юради, деган нақл бор. Гўзаллик тимсоли бўлган бу чечак юртимизнинг баъзи гўшаларида “Заъфарон” ёки “Савринжон” деган номлар билан ҳам аталади. Демак, урф-одат ва расм-руsumларнинг ҳар бирига аждодларимизнинг эзгу мақсади ва тилаклари жо бўлган. Халқ амалий санъати намуналарида халқимизнинг турмуш тарзи, тафаккури ва дунёкараши кўзгу мисол акс этади.

Таъкидлаш мумкинки, китобхон-ўқувчи “Ойдинда юрган одамлар” қиссаси тасвирида келтирилган қадрият ва анъаналар мисолида аждодларимиз яратиб қолдирган бой маънавий меросимиздан чексиз баҳра олади, ёзувчи дунёкараши ва шахсиятига баҳо беради, китобхонлик маданияти юксалади, энг муҳими, ўзлигини ва оила муқаддаслигини англаб этади.

Адабиётлар

1. Богданова О.Ю. и др. Методика преподавания литературы. – Москва: “Академия”, 2002, 13-б.
2. Зуннунов А., Эсонов Ж., Хотамов Н., Иброҳимов А. Адабиёт ўқитиши методикаси. – Тошкент: “Ўқитувчи”, 1992. 87-б.
3. Ниёзметова Р.Ҳ. Узлуксиз таълим тизимида ўзбек адабиётини ўрганиш методикаси. – Тошкент: “Фан”, 2007. 29-б.
4. Mahmud Sattor.O‘zbek udumlari. –Toshkent: “Cho‘lon”, 2007. 106-б.
5. Ражабов Д. “Келин салом”лардаги образларнинг ўзига хос ифодаси // Ўзбек тили ва адабиёти. –Тошкент, 2012. № 5. – Б. 55.
6. Сафо Матжон. Мактабда адабиётдан мустақил ишлар. Ўқитувчилар учун методик қўлланма. – Тошкент: “Ўқитувчи”, 1996.
7. Тогай Мурод. Танланган асарлар. I. – Тошкент: “Шарқ”, 2008.
8. Умумий ўрта ва ўрта маҳсус, касб-хунар таълимининг давлат таълим стандартини тасдиқлаш тўғрисида. Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг Қарори // Ўзбекистон Республикаси қонун ҳужжатлари тўплами. – Тошкент: 2017 йил 14 (774)-сон, 230-модда. 92-б.
9. Қозоқбой Йўлдош, Муҳайё Йўлдош. Бадиий таҳлил асослари. – Тошкент: “Камалак”, 2016. 54–60-б.
10. Ҳомидий Ҳ. Кўхна Шарқ дарғалари. – Тошкент: “Шарқ”, 2004. 8-б.